

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobců: **a) V. P.**, nar. X., **b) I. P.**, nar. X., **c) K. P.**, nar. X., všichni bytem J., všichni zastoupení JUDr. Danielem Novotným, Ph.D., advokátem, se sídlem Jičín, Valdštejnovo nám. 76, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2. 2. 2012, č. j. MV-140016-4/VS-2011,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra uvedeného v záhlaví, kterým byl zamítnut jejich rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 10. 2011, č. j. VS-1659/53/2-2011, kterým nebylo vyhověno společné žádosti žalobců o udělení státního občanství České republiky podle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky.

Žalobci v žalobě namítli nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodů porušení mezi správního uvážení a nesprávné aplikace konkrétní právní normy týkající se podmínek udělování státního občanství ČR na zjištěný skutkový stav věci.

Ačkoliv žalobci a) a b) neplnili svoji povinnost hradit zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, nedosahuje toto porušení jejich povinnosti takové intenzity, které by bylo důvodem pro neudělení státního občanství ČR. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však nevyplývá, že by žalobci a) a b) neplnili svou povinnost platit zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění vůbec, a že tedy neplnili povinnost uloženou zákonem zcela. Žalobci veškeré vzniklé nedoplatky na pojistném uhradili, a to včetně penále, které bylo za porušení povinnosti platit zálohy na veřejné zdravotní pojištění žalobcům uloženo uhradit. Všechny ostatní podmínky pro udělení státního občanství ČR byly všemi žalobci splněny.

Správní orgán při svém rozhodování zneužil své diskreční pravomoci, když porušil zásadu zákazu zneužití správního uvážení. Správní orgán nemůže rozšiřovat podmínky stanovené v ust. § 7 odst. 1 zákona o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, neboť by to bylo svévolným jednáním, bez opory v právní normě (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, sp. zn. 6 A 25/2002).

Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, sp. zn. 5 As 39/2009, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že požadavek plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky nelze absolutizovat způsobem, který by byl rozporný se smyslem tohoto ustanovení, např. zcela abstrahovat od závažnosti případného porušení tohoto zvláštního právního předpisu a od okolností podstatných pro zhodnocení této závažnosti, či vůbec upustit při úvaze od zohlednění zásady proporcionality. V případě žalobců se však správní orgány stupněm intenzity porušení povinností ze strany žalobců vůbec nezabývaly. Žalovaný při svém rozhodování nevzal v potaz, že žalobce a) pobývá na území ČR od roku 1997, žalobkyně b) od roku 1998 a žalobkyně c) od roku 1999, přičemž v poměru doby, po kterou nebyla žalobci plněna povinnost hradit zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění, k dlouhodobosti jejich pobytu na území ČR, je doba nesplnění podmínky uvedené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství zcela jednoznačně zanedbatelná.

Žalobci neplnili svoji povinnost včasného a řádného hrazení záloh pojistného na veřejné zdravotní pojištění z důvodu dlouhodobé ekonomické krize, která vyústila v případě žalobců v druhotnou platební neschopnost. Žalobci nebyli objektivně schopni ze svých příjmů dané zálohy pojistného hradit. Tato skutečnost je schopna plnit funkci omluvitelného důvodu a sloužit ke správné aplikaci správního uvážení. V současnosti žalobci žádné nedoplatky na zálohách pojistného na veřejném zdravotním pojištění již nemají.

Žalobci byli za nesplnění svých povinností vyplývajících z povinného veřejného zdravotního pojištění již jednou potrestáni a nevyhovění žádosti o udělení státního občanství ČR pouze v důsledku nevčasného uhrazení záloh pojistného na veřejné zdravotní pojištění tak představuje další sankci. Jelikož obecně platí princip zákazu dvojího postihu za totéž právní pochybení, měl správní orgán využít svého správního uvážení tak, aby nezkrátil žalobce na jejich právech, když tito nenaplnili svým jednáním pochybnost o splnění požadavků týkajících se udělení státního občanství ČR.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal v plném rozsahu na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V rámci nařízeného jednání právní zástupce žalobců odkázal na argumentaci uvedenou v žalobě.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 8. 6. 2011 podali žalobci a) a b) společnou žádost o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnuli i svou nezletilou dceru - žalobkyni c).

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 31. 10. 2011, č. j. VS-1659/53/2-2011, nebylo předmětné žádosti vyhověno. V odůvodnění rozhodnutí ministerstvo mimo jiné uvedlo, že žalobci jsou pojištěnci Všeobecné zdravotní pojišťovny. Do spisu doložili potvrzení zdravotní pojišťovny o bezdlužnosti dospělých žadatelů na veřejné zdravotní pojištění ze dne 9. 6. 2011

a 9. 9. 2011 a registrační údaje pojištěnce zdravotní pojišťovny včetně průběhu pojištění a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to za žalobce a) za období od 1. 7. 2007 do 9. 9. 2011, za žalobce b) za období od 1. 3. 2010 do 9. 9. 2011. Z předložených vyúčtování vyplývá, že oba žalobci po téměř celé období pojistného vztahu, kdy byli vedeni jako osoby samostatně výdělečně činné a mají tudíž sami povinnost platit zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené výši, své povinnosti na tomto úseku neplnili. Žalobce a) neprováděl řádně a včas platby pojistného od poloviny roku 2007 do srpna 2011. Například ke dni 8. 10. 2010 měl na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 11.207,- Kč, který uhradil teprve dne 1. 11. 2010. Nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění vznikaly i v průběhu roku 2011, žalobce a) měl ke dni 8. 8. 2011 na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 3.340,- Kč. V důsledku nedoplateků pojistného na veřejné zdravotní pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále za rok 2008 ve výši 256,33 Kč, za rok 2010 ve výši 744,11 Kč a za rok 2011 ve výši 340,65 Kč. Shodně ani žalobkyně b) neprováděla platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, neboť v období, kdy byla vedena v kategorii osob samostatně výdělečně činných, tj. od 1. 2. 2010 dosud, měla po téměř celé období nedoplatky na svém osobním účtu, které například ke dni 9. 5. 2011 dosáhly výše 6.673,- Kč, ke dni 8. 8. 2011 činil ještě nedoplatek pojistného částku 3.340,- Kč. Rovněž žalobkyni b) bylo zdravotní pojišťovnou vyměřeno sankční penále, a to za rok 2010 ve výši 288,18 Kč a za rok 2011 ve výši 384,84 Kč. Žalobci a) a b) si však museli být vědomi svých povinností vyplývajících jim ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění bylo hrazeno řádně a včas jen v obdobích, kdy za žalobce a) a b) byli plátcí jejich zaměstnavatelé, případně stát prostřednictvím svého rozpočtu.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobci a) a b) nesplňují podmínku uvedenou v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Z předložených dokladů vyplynulo, že žadatelé jako samoplátcí pojistného na veřejné zdravotní pojištění neodváděli řádně pojistné na všeobecné zdravotní pojištění, takže na svých osobních účtech vedených zdravotní pojišťovnou měli téměř po celé období, kdy byli samoplátcí pojistného, nedoplatky pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Po posouzení všech podkladů ministerstvo rozhodlo, že společné žádosti nevyhoví a podmínku uvedenou v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství jim podle ust. § 11 odst. 4 téhož zákona nepromine. Žalobci a) a b) se na území České republiky zdržují již od roku 1997 a 1998, tj. téměř čtrnáct a třináct let. Za tuto dobu pobytu měli žadatelé nepochybně více než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku naplňovat. Jejich pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění je nutné označit za závažné a opakující se, neboť nedoplatky pojistného na veřejné zdravotní pojištění na jejich osobních účtech byly téměř po celé období, kdy byli a jsou vedeni jako samoplátcí pojistného. Ministerstvo vnitra v případě žalobců a) a b) proto neshledalo žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim splnění uvedené podmínky mělo prominout podle ust. § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Žalobci a) a b) doposud neprokázali, že jsou schopni řádně plnit své povinnosti vůči státu vyplývající mimo jiné ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Nezletilé dceři - žalobkyni c) nebylo uděleno státní občanství České republiky z důvodu zachování jednotného státního občanství.

Žalobci podali proti tomuto rozhodnutí rozklad, ve kterém argumentovali shodně jako v podané žalobě.

Ministr vnitra rozhodl o rozkladu žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 2. 2. 2012, č. j. MV-140016-4/VS-2011, a to tak, že rozklad zamítl. Ministr vnitra v odůvodnění tohoto rozhodnutí konstatoval ve vztahu k nesplnění podmínce stanovené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, že žalobci mají na území České republiky povolen trvalý pobyt od 28. 3. 2006 a v obdobích, kdy byli vedeni v kategorii osob samostatně výdělečně činných, jim vznikaly nedoplatky na pojistném. Žalobce a) neprováděl řádně a včas platby pojistného od poloviny roku 2007 do srpna 2011, rovněž žalobkyně b) měla v době, kdy byla vedena v kategorii osob samostatně výdělečně činných, tj. do 1. 2. 2010 až dosud, nedoplatky na svém osobním účtu. Dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice jim dala víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku naplňovat. Ministr vnitra odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2008, č. j. 6 Ca 265/2006, kde je mj. konstatováno, že jen soustavným a dlouhodobým plněním povinností stanovených zvláštním zákonem může žalobce prokázat jeho schopnost a ochotu dodržovat právní řád státu, jehož občanství chce získat. Ministr vnitra tak neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by bylo možné žalobcům prominout splnění podmínky stanovené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tedy plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Ministr vnitra je toho názoru, že je třeba žadatelům poskytnout delší dobu, po kterou budou moci prokázat, že si již osvojili plnění zákonných povinností, které jim právní řád České republiky, zejména na úseku veřejného zdravotního pojištění, ukládá.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky *státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje současně tyto podmínky:*

a) má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje,

b) prokáže, že nabytím státního občanství České republiky pozbude dosavadní státní občanství, nebo prokáže, že pozbyla dosavadní státní občanství, nejde-li o bezdomovce nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky,

c) nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin,

d) prokáže znalost českého jazyka a

e) plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Podle ust. § 11 odst. 4 zákona o nabývání a pozbývání státního občanství *ministerstvo může dále v případech hodných zvláštního zřetele prominout i podmínku stanovenou v ust. § 7 odst. 1 písm. d) a e).*

Sporným mezi účastníky v této věci je právní posouzení podmínky pro přiznání státního občanství dle ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o nabývání a pozbývání státního občanství.

K námitce nezákonnosti správních rozhodnutí pro jejich nepřezkoumatelnost soud nejprve konstatuje, že správní orgány jsou povinny podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí uvést mimo jiné i úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. K náležitostem odůvodnění rozhodnutí správního orgánu Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 1. 2004 č. j. 7 A 31/2002-33 uvedl, že „*pouhé obecné konstatování o tom, že pro udělení státního občanství České republiky žadatel nesplňuje podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, aniž by se správní orgán s takovým konstatováním blíže vypořádal a stejně tak se vypořádal i s otázkou možnosti prominutí předmětných podmínek, je nutno považovat za nedostačující a neodpovídající ustanovení § 46 a § 47 odst. 3 správního řádu. Takové rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci a v jeho odůvodnění chybí, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval*“. Byť byl tento judikát Nejvyššího správního soudu vydán ještě za účinnosti starého správního řádu (zák. č. 71/1967 Sb.) a pro ust. § 7 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona o nabývání a pozbývání státního občanství, je plně aplikovatelný i v tomto případě.

V této souvislosti soud poukazuje také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2006 č. j. 2 As 31/2005-78, dle kterého „*Žadateli o udělení státního občanství České republiky vyplývá při splnění podmínek daných § 7 odst. 1 zákona o nabývání a pozbývání státního občanství, subjektivní právo (nikoliv nárok) na státní občanství*“.

O zjištěném skutkovém stavu ve věci nebylo mezi účastníky řízení sporu. Žalobci a) a b) po téměř celé období pojistného vztahu, kdy byli vedeni jako osoby samostatně výdělečně činné a mají tudíž sami povinnost platit zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené výši, své povinnosti na tomto úseku neplnili. Žalobce a) neprováděl řádně a včas platby pojistného od poloviny roku 2007 do srpna 2011. Například ke dni 8. 10. 2010 měl na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 11.207,- Kč, který uhradil teprve dne 1. 11. 2010. Nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění vznikaly i v průběhu roku 2011, žalobce a) měl ke dni 8. 8. 2011 na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 3.340,- Kč. V důsledku nedoplateků pojistného na veřejné zdravotní pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále za rok 2008 ve výši 256,33 Kč, za rok 2010 ve výši 744,11 Kč a za rok 2011 ve výši 340,65 Kč. Shodně ani žalobkyně b) neprováděla platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, neboť v období, kdy byla vedena v kategorii osob samostatně výdělečně činných, tj. od 1. 2. 2010 dosud, měla po téměř celé období nedoplatky na svém osobním účtu, které například ke dni 9. 5. 2011 dosáhly výše 6.673,- Kč, ke dni 8. 8. 2011 činil ještě nedoplatek pojistného částku 3.340,- Kč. Rovněž žalobkyni b) bylo zdravotní pojišťovnou vyměřeno sankční penále, a to za rok 2010 ve výši 288,18 Kč a za rok 2011 ve výši 384,84 Kč.

Nelze přisvědčit námitce žalobců, že se správní orgány stupněm intenzity porušení povinností ze strany žalobců vůbec nezabývaly. Naopak správní orgány výše uvedené porušení povinností žalobců na úseku veřejného zdravotního pojištění shledaly za závažné a opakující se, neboť nedoplatky pojistného na veřejné zdravotní pojištění na osobních účtech

žalobců byly téměř po celé období, kdy byli a jsou vedeni jako samoplátci pojistného. Tedy důvodem pro shledání závažnosti pochybení žalobce byla především doba trvání porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění - téměř po celé období, kdy byli vedeni jako samoplátci pojistného, opakování porušení těchto povinností, jakož i opakovaně vyměřované sankční penále.

Dále nelze přisvědčit ani námitce, že správní orgány porušily zásadu zákazu zneužití správního uvážení rozšiřováním podmínek stanovených v ust. § 7 odst. 1 zákona o nabývání a pozbývání státního občanství. Žádosti žalobců o udělení státního občanství ČR nebylo vyhověno z důvodu nesplnění podmínky ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o nabývání a pozbývání státního občanství spočívající v neplnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Tato podmínka je v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o nabývání a pozbývání státního občanství uvedena výslovně, a proto se v tomto případě o rozšiřování podmínek pro udělení státního občanství ČR nejedná.

Taktéž se nezakládá na pravdě tvrzení žalobců, že nebylo při rozhodování vzato v úvahu, že žalobce a) pobývá na území ČR od roku 1997, žalobkyně b) od roku 1998 a žalobkyně c) od roku 1999, přičemž v poměru doby, po kterou nebyla žalobci plněna povinnost hradit zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění, k dlouhodobosti jejich pobytu na území ČR, je doba nesplnění podmínky uvedené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství zcela jednoznačně zanedbatelná. Správní orgány naopak jasně a zcela správně zhodnotily, že pojistné na veřejné zdravotní pojištění bylo hrazeno řádně a včas jen v obdobích, kdy za žalobce a) a b) byli plátcí jejich zaměstnavatelé, případně stát prostřednictvím svého rozpočtu, tj. v případě žalobce a) od roku 1997 do roku 2007, v případě žalobkyně b) od roku 1998 do roku 2010, a téměř po celé období, kdy byli žalobci a) a b) vedeni jako osoby samostatně výdělečně činné a vznikla jim tím osobně povinnost hradit zálohy na veřejné zdravotní pojištění. Nelze tak v případě délky porušování povinností žalobců na úseku veřejného zdravotního pojištění přihlížet k době, kdy žalobci osobně žádné povinnosti na tomto úseku sami neměli. Naopak celková doba pobytu žalobců na území České republiky svědčí v neprospěch žalobců, neboť měli dostatečnou dobu na seznámení se s právním řádem České republiky, a tudíž s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice.

Správní orgány posoudily dobu porušování povinností žalobců na úseku veřejného zdravotního pojištění taktéž v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009 č. j. 5 As 39/2009-81, dle kterého správní orgány by neměly žadateli vytýkat pochybení, jehož se dopustil před více než pěti lety, neboť již nemůže na straně žadatele hrozit oprávněné nebezpečí pokračování v porušování právních povinností jako občana České republiky, neboť oba žalobci a) a b) i v době podání žádosti o udělení státního občanství ČR dne 8. 6. 2011 neplnili svoje povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když žalobce a) měl ještě ke dni 8. 8. 2011 na svém osobním účtu nedoplatek pojistného ve výši 3.340,- Kč a žalobkyně b) měla ke dni 8. 8. 2011 taktéž nedoplatek pojistného ve výši 3.340,- Kč.

Důvod nehrazení záloh na veřejné zdravotní pojištění v důsledku druhotné platební neschopnosti žalobců a) a b) nemůže plnit úlohu omluvitelného důvodu ve vztahu k nesplnění podmínky stanovené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o nabývání a pozbývání státního občanství, neboť žalobci před zahájením své podnikatelské činnosti měli zvážit všechna možná rizika, která jsou s podnikáním spojena, tedy i např. nedosahování předpokládaných zisků.

Obecná zásada ne bis in idem (nikdo nemůže být dvakrát potrestán pro tentýž skutek) platí ve správním trestání, které je ze své povahy ovládáno principy shodnými se soudním řízením trestním. Rozhodnutí o předepsání penále dle ust. § 18 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění a rozhodnutí o nevyhovění žádosti o udělení státního občanství ČR jsou zcela odlišné a samostatné právní instituty. Jejich souběžné užití proto není porušením zásady ne bis in idem. Správní orgány neporušily zákaz dvojího postihu, neboť nesplnění podmínky v ust. § 7 odst. 14 písm. e) zákona o nabývání a pozbývání státního občanství není správním deliktem a neudělení státního občanství ČR není sankcí.

Na základě všech výše uvedených důvodů proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. února 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová